

er man ikke naaet videre i Retning af at opfylde Lovens Betingelser, og til Trods for, at dette Spørgsmaal om en Ændring af Banelinien har været under Debat paa Rigsdagen i 2 Aar, er man dog ikke et Skridt videre. Man har kun sendt Rigsdagen en intetsigende Skrivelse om, at man haaber, at Pengene kan skaffes til Veje, men uden at man giver nogen som helst Anvisning paa, hvordan det skal ske, eller nogen Oplysning om, at man overhovedet har foretaget et Arbejde for at skaffe Pengene eller opfylde Lovens Betingelser. Der er altsaa en meget betydelig Forskel paa disse to Forhold.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om selve Anmærkningen vil jeg gerne sige, at jeg kunde jo ikke ane, at den vilde støde paa Modstand; thi det er ikke første Gang, at der foreligger en saadan Anmærkning. Jeg skal gøre opmærksom paa et ganske analogt Tilfælde. Paa Finansloven for 1911—12 blev der vedtaget følgende Anmærkning: „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at tillade, at det Beløb, som ved Sammenslutningen af Aars—Hvalpsund-Jernbane med Aars—Nibe—Svendstrup-Jernbane til en Aalborg—Hvalpsund-Jernbane af førstnævnte Jernbane skal indskydes i den nye samlede Jernbanes Reservefond, indgaar i førstnævnte Jernbanes Anlægs kapital.“ Saa vidt jeg erindrer, blev der ikke gjort nogen som helst Indvending derimod. Jeg forstaar derfor ikke det ærede Medlems ømme Samvittighed overfor dette analoge Tilfælde angaaende Samdrift mellem Frederikshavn—Ejerritslev-Banen og Asaa-Banen.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa de Besparelser, som han mente, der burde foretages paa Statsbanernes Budget og navnlig paa Anlægene, uden dog nærmere at præcisere, hvor der skulde spares. Jeg vil dertil sige, at jeg tror, at der er økonomiseret i høj Grad paa Statsbanernes Budget. Men der er dog Grænser for, hvor meget man kan økonomisere, naar Talen er om Bevillinger i erhvervsmæssige Øjemed. Jeg vil gerne, for med et Eksempel at belyse dette Forhold, henvise til, hvorledes jeg er gaaet frem ved en Bevilling under § 2 A., I. B. 2. og en følgende Konto om en Forhøjelse paa ca. 20,000 Kr. Denne Forhøjelse angaar Ansættelsen af nogle faa Togbetjente mere, end vi har haft. 20,000 Kr. er naturligvis ikke saa lille en Sum, men det, der skulde naas gennem denne Bevilling, var en meget betydelig Fordel i Retning af Besparelse paa Statsbanernes

Driftskonto. Naar denne Bevilling gennemføres, vil det kunne lade sig gøre at omforme Toggangen i Østjylland, saaledes at de mange Krav om en bedre Togforbindelse, som foreligger fra Befolkningen derovre, for største Parten kan imødekommes; det vil endvidere kunne lykkes at udnytte Materiellet meget bedre, saaledes at man vil kunne spare 10 Maskiner, som kan overføres til Sjælland, hvor man har i høj Grad Brug for dem, og om et Aars Tid eller to vil man i Kraft af denne Bevilling kunne opnaa en Besparelse af Driften paa ca. 150,000 Kr. aarligt. Jeg nævnte dette som et Eksempel paa, at det i mange Tilfælde ikke gaar an at tilbageholde den Slags Bevillinger, selv om deres Vedtagelse kan medføre Fare for at skade den paatænkte Balance. Med Hensyn til de øvrige Bevillinger paa Anlægskontoen vil jeg gerne sige, at de for største Parten skyldes allerede vedtagne Love, men tillige vil jeg gerne henvise til, at der jo nu er gaaet en lang Aarrække, hvor vi var finansielt daarlige stillede, og hvor det ikke har været muligt for Staten at imødekomme de Ønsker, som naturligt maa være til Stede hos Befolkningen mange Steder, om en Forbedring og Udvidelse af Jernbanestationer og lignende. Det lader sig, som sagt, ikke gøre i det lange Løb at modsætte sig den Slags Bevillinger, man maa bøje sig for Nødvendigheden, og naar man erkender, at det er nødvendigt at gaa til en endog saa betydelig Bevilling for at forbedre Forholdene, saaledes som Tilfældet er med den foreslaaede Bevilling til Ombygning af Glostrup, Taastrup og Hedehusenes Stationer, maa man ogsaa gaa dertil. Desuden synes jeg, at som Forholdet nu stiller sig, at Statsbanernes Indtægter paa glædelig Maade stiger, saaledes at vi nu kan fremvise et ret betydeligt Overskud, har man ikke Lov til overfor den Slags Krav vedblivende at vende det døve Øre til.

Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) omtalte et Andragende, som er tilstillet Regering og Rigsdag angaaende Forbedringer af Overfartsforholdene ved Hvalpsund, og som er henvist til Ministerens Undersøgelse og Overvejelse, og det ærede Medlem henviste ogsaa til, at jeg sammen med flere af mine Kolleger havde været til Stede paa den Plads og set paa Forholdene, og at vi da havde erkendt, at det var nødvendigt, at der blev gjort noget for at forbedre Overfartsforholdene ved Hvalpsund. Det er rigtigt, hvad det ærede kongevalgte Medlem her har henvist til, ogsaa at jeg ved Besøget